

П Ъ С Е Н Ъ

Прощавай, весела забрава,
прощавайте, безгрижни дни,
и ти, замлъкнала джбрава,
и вий, безкрайни равнини!

Сега отъ китнитѣ полета
школото свѣтло ни зове
и, ето, звънкитѣ звънчета
разливатъ свойтѣ гласове.

Събрали радости безкрайни
ний пакъ се връщаме въ града,
тъй, както птички сладкопойни
се връщатъ въ роднитѣ гнѣзда.

И нѣма нивга да забравимъ
гласа на горския потокъ,
шума на хладнитѣ джбрави
и свода слънчевъ и дълбокъ.

Славчо Красински

П Ъ Р В И З В Ъ Н Ъ

Динъ-динъ, динъ-динъ! — Се разнесе Следъ двумесечна раздѣла
зовъ на сладкогласъ пѣвецъ, — ще се събереме пакъ
динъ-динъ, динъ-динъ — твойта пѣсень, здрави, бодри, изгорѣли,
нашъ училищенъ звънецъ! край учителя ни драгъ.

Ти ни спомняшъ, че измина
разпусътъ въ безгрижни дни,
че учебната година
днесъ чрезъ тебе ни звъни.

И ще почнемъ съ нова сила
новитѣ уроци ний —
за родината ни мила,
за честити бжднини.

Е. Багряна

